

**Тарҷумаи
шарҳи форсии
шайх Солеҳи Сабзаворӣ
ба
забони тоҷикӣ**

Дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

الحمد لله
الذي هدانا لهذا
ما كنا لنهتدي لولا
هدى الله لنا

Дарси севвум

Вахдати меъёри шинохт;
Мункирон

Саҳ 18 то 21

Ваҳдати меъёри шинохт; Мункирон

(أعوذ بالله من الشيطان الرجيم)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و صلى الله على محمد و آله الطاهرين

(Устозунал Мансур дар боби) **Мункирони ваҳдати ҳақ ва меъёри шинохти он** (мефармояд:) **Ваҳдти ҳақ ва шинохти он ва меъёре ки барои он лозим аст, аз масоъили зарурӣ аст** (яъне аз масоъиле аст ки заруратан маълум аст ва лизо иқроф ба он зарурӣ ва воҷиб аст) **ки тардид дар он маъно надорад** (яъне маъноӣ маъқуле ки қобили тувҷиҳи укалоӣ бошад, надорад). **Бо ин ҳол, аз дербоз** (яъне қабл аз Ислом) **то кунун касоне будаанд ки дар он тардид доштаанд ва ҳтто онро инкор намудаанд** (аввалин гурӯҳ аз ин касон ки устозунал Мансур, ном мебарад).

[Сӯфистоъиён]

(аст. Мефармояд:) **Ба унвони намуна** (яъне аз боби мисол на аз боби эҳсо ва зикри ҳамаи маворид; Чун мумкин аст гурӯҳҳои дигаре ҳам бошанд ки ҳамин назарро дошта бошанд), **меғӯянд** (таъбир мефармояд ба <<Меғӯянд>> ба хоҳири инки ин мавзӯ, шӯҳрат дорад вале марбут ба қабл аз Ислом аст ва шояд ба сурати қатъӣ собит набошад. Ба ҳар ҳол бинобар нақле ки машҳур аст) **дар Юнони бостон гурӯҳе будаанд ки барои ҳақ вучуди воҳиде наmeshинохтаанд ва онро тобеъи назари инсон мепиндоштаанд. Ба заъми ин гурӯҳ ки <<Сӯфистоъиён>> ном гирифтаанд** (зоҳиран ин як номи Юнонӣ аст ва калимаи <<Сафсата>> ба маъноӣ муғолита ва фиребкориӣ лафзӣ аз ин ном гирифта шудааст. Ба ҳар ҳол ба заъми ин гурӯҳ ва ҳамфикронашон ки имрӯз ҳам ҳастанд), **ҳақ чизе аст ки инсон онро ҳақ мешуморад ва метавонад онро гарчи бо неруи чадал ба исбот бирасонад. Ин ба он маъност ки ҳақ, вучудӣ собит** (яъне ғайри қобили тағйир) **ва мустақил аз инсон надорад ва баста ба шинохти инсон аз он тағйир меёбад. Ба иборати дигар, ин шинохти инсон нест ки аз ҳақ табаъият мекунад** (чун аслан ҳақке хориҷ аз зеҳни инсон нест), **бал ин ҳақ аст ки тобеъи шинохти инсон аст** (чун фақат дар зеҳни ӯ вучуд дорад ва як чизи таҳаюлӣ аст) **ва агар инсон ҳақкero нашиносад, дар воқеъ ҳақке вучуд надорад!** (Ин

Ваҳдати меъёри шинохт; Мункирон

аввалин гурӯҳ аз касоне буд ки яке будани ҳақ ва меъёри шинохташонро мункир будаанд. Ҳар чанд зоҳиран ин гурӯҳ дар гузашта вучуд дошта ва дар ҳоли ҳозир дигар вучуд надорад, вале воқеъият ин аст ки дар ҳоли ҳозир ҳам вучуд дорад ва фақат номашон тағйир карда ва ба ҳамин далил устозунал Мансур аз он ном бурда ва онро муъаррифӣ карда то собиқа ва пешинаи гурӯҳҳои ба зоҳири ҷадиде ки бо ҳамин мафкура ва назария дар ҳоли ҳозир вучуд доранд, маълум шавад. Муҳимтарини ин гурӯҳҳо ки устозунал Мансур баъд аз суфистоъиён ном мебарад)

[Инсонмехварон]

(ҳастанд; Ҳамин касоне ки ба истилоҳ <<Умонистҳо>> номида мешаванд, вале дар воқеъ ҳамон сӯфистоъиҳо ҳастанд ки никоби ҷадиде бар чехрай худ задаанд ва инсонро маҳвар ва мабной ҳақ медонанд; Лизо мефармояд:) **Шояд ин <<Сафсата>>, навъе аз инсонмехварӣ бошад ки имрӯз низ бар ҷаҳони куфр** (яъне кишварҳои ғайри мусалмони) **ҳоким аст** (ба ин далил мефармояд <<Шояд>> ки мумкин аст тафовуте ҳам миёни онҳо бошад); **Чароки имрӯз, ҷаҳони куфр таҳти таъсири файласуфони мулҳиде** (яъне назарияпардозоне ки мункари вучуди Худо будаанд) **чун Мокёвелӣ (д.1527м)** (ки назарияпардозии бисёр машхуре аз ин гурӯҳ аст ва мӯътакид буда ки ҳадаф, василаро тувҷиҳ мекунад ва барои расидан ба он метавон ба ҳар коре мутаваассил шуд ва ҳар коре ки барои расидан ба ҳадаф лозим бошад, хуб аст ҳар чанд мунофоте бо дин ва ахлоқ ва инсоният бошад ва ба дигарон осеб бирасонад. Возеҳ аст ки тарҳи ин қабил назариёт тавассути ин гурӯҳ аз назарияпардозони кофир, таъсири ҳудашро бар рӯй ҷаҳони куфр гузоштааст, чи дар ҳавзай сиёсат ва чи дар ҳавзай иқтисод ва чи дар ҳавзай фарҳанг, ҳар чанд шояд нагӯянд ва тасриҳ накунанд ки ба пайравӣ аз Мокёвелӣ ва амсоли ӯ ин сиёсат ва иқтисод ва фарҳанги зидди инсониро эҷод кардаанд, вале ҳамсӯй ва ҳамоҳангӣ ва ҳамфикрияшон бо онҳо комилан возеҳ ва қобили мушоҳида аст ва ниёзе ба тасриҳ надорад. Ба ҳар ҳол давлатҳои кофир таҳти таъсири доништа ё нодонистай ин қабил фалсафабофҳо) **ки** (ба таъбири устозунал Мансур) **меросхурони сӯфистоъиён будаанд** (яъне аз мероси фикрии онҳо тағзия кардаанд), **арзишҳои ахлоқиро тобеъи аҳволи худ сохтаанд ва таъорифи ҷадиде аз мафохими бунёдин ироъа додаанд ки бо таъорифи фитрӣ ва торихии онҳо мутафовит аст** (манзур аз мафохими бунёдин, гузораҳо ва дидгоҳҳои

Ваҳдати меъёри шинохт; Мункирон

возеҳ ва ибтидоӣ аст ки чанбаи умумӣ дорад ва мавриди иттифоқи назари ҳамаи инсонҳост, мисли хуб будани адолат ва бад будани зулм. Ин мафҳим чун дар ғариза ва замири инсонҳо ниҳодина ва росих аст як таърифи маълум ва мушаххасе дорад ки дар ҳамаи торих вучуд дошта ва аз фарти инсонҳо ношӣ шудааст, вале инсонмехварони кофир имрӯз ин таърифи фитрӣ ва торихиро ба суди ҳудашон тағйир додаанд). **Ба унвони намуна, адолат ва озодӣ дар фарҳанги инон маъонии чадиде ёфтааст ки беш аз ҳар чиз мубтаи бар нисбиятгарой дар ҷаҳонбинии онҳост** (манзур аз <<Нисбиятгарой дар ҷаҳонбинии онҳо>> ин аст ки онҳо барои мафҳими бунёдин ва арзишҳои ахлоқӣ, маъонии собит ва мустақилле қоилад нестанд, балки онҳоро қоилад нисбӣ ва вобаста ба манофеъи худ мебинанд). **Аз назари онҳо, дуруст монанди сӯфистовиён, ҳақ тобеъӣ аз назари онҳост ва ҳар чизе ки бо манофеъи онҳо созгор бошад, хуб ва ҳар чизе ки бо манофеъи онҳо созгор набошад, бад аст!** (Ин ҳамон ҳалқаи иттисоли инсонмехварон ва сӯфистовиён аст ва ҳамон шабоҳате аст ки байнашон вучуд дорад) **Рӯшан аст ки ин инсонмехварӣ, ҷунбише** (яъне ҳаракат ва қиёме) **дар баробари Худомехварӣ аст ва қасоне ки бунёни онро гузоштаанд, ба Худованд бовар надоштаанд** (бо таваҷҷуҳ ба инки бо вучуди имон ба Худованд наметавон инсонро меҳвари ҳақ донист ва қасми байни ин ду мумкин нест); **Қароки дар ҷаҳонбинии Илоҳӣ, Худованд маншаъи ҳақ аст ва инсон тобеъи ҳақ шумурда мешавад, дар ҳоле ки дар ҷаҳонбинии илҳодӣ, инсон маншаъи ҳақ аст ва Худованд** (ҳатто агар ба зоҳир монанди умониётҳои яҳудӣ ва масеҳӣ ба вучодаш мӯътақид бошанд) **нақше дар он надорад.** (Лизо устозунал Мансур ба баёни бисёр рӯшан ва дақиқе мефармояд:) **Ба баёни дигар, эътиқод ба ваҳдонияти ҳақ, як эътиқоди тавҳидӣ аст ки аз эътиқод ба ваҳдонияти Худованд ба ҳайси маншаъи ҳақ нашъат гирифтааст** (яъне аз эътиқод ба инки маншаъи ҳақ, Худованд аст ки воҳид аст ва шарик надорад), **дар ҳоле ки эътиқод ба таъаддуи ҳақ, як эътиқоди ширкomez аст ки аз инкори ваҳдонияти Худованд ва эътиқод ба маншаъаҳои мутаъаддид барои ҳақ нашъат гирифтааст.** (Ин дувумин гурӯҳе буд ки мункири ваҳдати ҳақ ва меъёри шинохти он буд. Аммо севумин гурӯҳ ки бо қамоли таъаҷҷуб, дар ҷаҳони Ислом ва миёни мусалмонон зухур карда)

Ваҳдати меъёри шинохт; Мункирон

[Тасвибгароён]

(будаанд; Яъне касоне ки гаройиш ба тасвиб ва саҳиҳ дониستاني назароти мухталиф ва мутазод доштаанд ва нодониста ба роҳи инсонмехмарони кофир рафтаанд. Дарбораи инҳо мефармояд:) **Бо ин васф, набояд аз вучуди ин чараён** (яъне чараёни инкори ваҳдати ҳақ) **дар миёни кофирон мутаъаччиб буд** (чун рӯшан шуд ки ин чараён як чараёни илҳодӣ ва куфромез аст ва таъбан вучудааш дар миёни кофирон табиъӣ аст.); **Чизе ки бояд аз он таъаччуб кард, вучуди ин чарён дар миёни мусалмонон аст** (чун вучуди як чараёни ширкомез дар миёни мӯътақидони ба тавҳид, аҷиб аст); **Зеро гурӯҳе аз мусалмонон дар садаи дувум ва севуми ҳичрӣ** (яъне тақрибан аз нимаи даврони Умавиҳо то бахшӣ аз даврони Аббосиҳо), **таҳти таъсири бархӣ авомили сиёсӣ дар замони ҳукмронии Умавиён** (ки дар замони Аббосиҳо пай гирифта шуда ва баъдан ба бархӣ аз ин авомил ишора мешавад) **ва бо анғезай тасвиби** (яъне тувҷиҳи) **ихтилофоти саҳоба, ин бовари илҳодиро ба мерос гирифтанд ва бовар ёфтанд ки ҳақ, тобеъи назари мучтаҳид аст ва бо таъаддуи назари ӯ таъаддуд меёбад!** (Яъне инҳо бо таваҷҷуҳ ба вучуди ихтилофоти шадид миёни саҳобаи Паёмбар салаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам баъд аз он Ҳазрат ва бо таваҷҷуҳ ба хушбинӣ ва иродоти шадидашон ба онҳо, ба тасвиб рӯй оварданд то интавр чилва диҳанд ки ҳамаи саҳоба дар ҳамаи назарот ва корҳояшон, бар савоб ва бар ҳақ будаанд. Баъд чунин саҳобаро мучтаҳид медонистанд ва ихтилофоташонро ба ҳамин хотир тувҷиҳ мекарданд, ин эътиқодро ба соири мучтаҳидин ҳам таъмин ва густариш доданд ва гуфтанд ки назарот ва корҳои ҳамаи мучтаҳидон саҳиҳ аст; Чун ҳамашон барои худ далил доранд ва назарот ва корҳошон ба назари ҳудашон саҳиҳ аст.) **Ба заъми ин гурӯҳ ки <<Мусаввиба>> номида шуданд, ҳар чизе ки мучтаҳид онро ҳақ медонад, назди Худованд ҳам ҳақ аст ва ҳар чизе ки мучтаҳид онро ҳақ намедонад, назди Худованд ҳам ҳақ нест! Бинобарин, мучтаҳид тобеъи назари Худованд нест, балки Худованд тобеъи назари мучтаҳид аст ва ҳақро мутобиқи назари ӯ эҷод мекунад! Шояд тасаввур шавад ки ин назарияи шоз** (яъне камтарафдор) **ва маҳҷур будааст ки гурӯҳӣ хурде аз мусалмонони ҷоҳил** (яъне оммӣ ва ғайр аз аҳли илм) **изҳор доштаанд, вале воқеъият он аст ки бештари Ашӯёира** (яъне пайравони Абулҳасани Ашъарӣ ки аксарияти мусалмононро ташкил медиҳанд) **ва бисёрӣ аз Мӯътазила**

Ваҳдати меъёри шинохт; Мункирон

(ки як фирқаи каломӣ дигар бо гаройишҳои уқалоитар буда) **ҳамин назарияро доштаанд ва аз касоне чун Абу Ҳанифа (д.150қ), Молик (д.179қ), Шофеъӣ (д.204қ), ва ибни Ҳанбал (д.241қ) низ дар ин гурӯҳ ёд шудааст** (яъне баъзӣ, аъиммаи чаҳор мазҳабро ҳам аз тасвибгароён доништаанд ки албатта устозунал Мансур дар ин бора изҳори тардид мекунад ва мефармояд:) **ки албатта қатъӣ нест ва мавриди ихтилоф аст.**¹ (Инсофан ҳам ба хусус дар робита бо имом Абу Ҳанифа ва имом Шофеъӣ ба саҳтӣ метавон чунин нисбатеро қабул кард; Чун аз он ду суҳаноне накл шуда ки нишон медиҳад ба тасвиб, ҳатто дар робита бо саҳоба бовар надоштанд ва бархӣ аз онҳоро дар хато медонистанд; Ҳар чанд монанди бисёрӣ дигар тарҷих медиҳанд ки дарбораи хатоҳои онҳо сукут кунанд ва ҳамин сукут ҳам баъзан боъиси ҳамин нисбатҳо шуда ва ба истилоҳ сӯи тафохум эҷод кардааст. Албатта аз тарафи дигар эътиқод ба адолати ҳамаи саҳоба ҳам ба онҳо нисбат дода шуда ки метавонад ба маънои тасвиб бошад; Чун чуз бар маънои тасвиб қобили тувҷих нест. Зоҳиран ба ҳамин далил аст ки устозунал Мансур масъаларо ба тардид воғузур мекунад; Ҳар чанд ин метавонад ба он далил ҳам бошад ки эшон ба таври кулӣ барои ин қабил нисбатҳо эътибори чандоне қоида нест ва бештари онҳоро заннӣ ва беарзиш медонад. Бар ҳар ҳол, ин гурӯҳи севвум аз мункирони ваҳдати ҳақ буд. Аммо гурӯҳи чаҳорум)

[Такассургароён]

(ҳастанд; Яъне касоне ки сариҳан ба такассур ва чандғонагии ҳақанд) **Ба ҳар ҳол, ин рӯйкарди нодуруст** (яъне эътиқод ба таъаддуди ҳақ ки нодурустии он қаблан рӯшан шуд), **монанди бисёрӣ аз рӯйкардҳои нодурусти дигар ки дар миёни гузаштагон ривоч дошта** (ки баъзеро дар идома ишора хоҳад фармуд), **ба наслҳои пасин интиқол ёфтааст ва имрӯз низ дар миёни шуморе аз мусалмонон дида мешавад** (зоҳиран манзур гаройиш ба тасвиб аст ки ҳанӯз иддае аз мусалмонҳо хусусан нисбат ба саҳоба доранд). **Ба илова, ин рӯзҳо гурӯҳи дигаре пайдо шудаанд ки <<Такассургароён>>** (ё ба истилоҳ пулурриалистҳо) **номида мешаванд** (меълум аст ки устозунал Мансур амдан аз ин номҳои аҷнабе ки кофирон, ҳудашон барои ҳудашон сохтаанд ва маълум нест дақиқан ба чи маъно аст ва чи манзуре аз он доштаанд, истифода

1 . Ба унвони, намуна нигоҳ кун ба: Ғазолӣ, ал-Мустасфо, с 352; Омидӣ, ал-Аҳком, ҷ 4, с 184; Фҳрулдини Розӣ, ал-Маҳсул, ҷ 6, с 34; Заркашӣ, ал-Баҳрул муҳит, ҷ 4, с 535.

Ваҳдати меъёри шинохт; Мункирон

намекунад; Чун ба таври кулӣ аз ташаббуҳ ба кофирон ҳам дар амал ва ҳам дар адабиёти гуфторӣ карохат дорад ва ин чизе аст ки барои мо ки бо эшон мусоҳиба доштаем маълум аст. Хулоса, инҳо тақассургароён номида мешаванд) **ва ошкоро ба тақассури ҳақ ва шинохти он бовар доранд ва тафосири мухталиф аз матни воҳидро саҳиҳ медонанд** (яъне мӯътақиданд ки як матн ва навишта, метавонад ба теъдоди касоне ки онро меҳонанд, маънои мутаъаддиде дошта бошад). **Ҳеҷ шакке вучуд надорад ки ин ҷараён, як ҷараёни Исломи нест ва таҳти таъсири ҷараёнҳои илҳодӣ** (яъне мункири вучуди Худованд) **падида омадааст; Зеро ҳангоме ки ҷаҳони Ислом бо ҷаҳони куфр даромехт** (яъне омезиш ва ихтилот пайдо кар) **ва таъомул** (яъне муъомила ва доду гирифт) **бо онро ҷойгузини тақобул** (яъне зиддият ва муҳосима) **бо он сохт** (бо таваҷҷуҳ ба инки дар оғоз мусалмонон, кофиронро душмани худ медонистанд ва ҷуз ба ҷанг бо онҳо фикр намекарданд ва ҳамин боъис мешуд ки маҷоле барои нуфузи афкори кофирон ба миёни мусалмонон вучуд надошта бошад, дар ҳоле ки аз ду қарни пеш ба ин тараф, навъи робитаи мусалмонон бо кофирон тағйир кард ва дӯстӣ бо кофирон шурӯъ шуд, албатта дӯстии яктарафа; Чун кофирон ҳеҷ вақт бо мусалмонон дӯстӣ накарданд ва феълан ҳам намекунанд ва дар оянда ҳам нахоҳанд кард ва дар ҳамаи ин муддат фақат ба фикри истеъмори ва ғорати манобеъи мусалмонон буданд. Бар ҳар ҳол вақте ин хушбинӣ ва дӯстӣ бо кофирон шурӯъ шуд, ба таъбири устозонал Мансур), **касоне аз мусалмонон ки шинохти камтаре аз Ислом ва илтизоми камтаре ба он доштанд** (яъне аз назари илмӣ ва амалӣ заъифтар буданд, ҳар чанд баъзешон ки ғарбҷағҳа буданд хеле ҳам ҳудашонро олим тасаввур мекарданд, дар ҳоле ки ҳанӯз дини обо ва аҷдоди ҳудро дуруст нашинохта буданд. Хулоса инҳо), **ҳоста ё ноҳоста, дар мавзеъи инфӣёл қарор гирифтанд** (яъне таҳти таъсир қарор гирифтанд) **ва мабҳут аз ҷилваҳои фиребандаи дунявӣ дар ҷаҳони куфр** (бо таваҷҷуҳ ба инқилоби санъатӣ дар Аврупо ки албатта дуздӣ буд ва аз ҷаҳони Ислом ба сирқат рафта буд), **ранг ва бўй ва маззаи кофиронро ёфтанд** (яъне фикр ва забон ва рафтори кофиронро пайдо карданд). **Бо ин ҳол, наметавон ин рӯйкардро ба таври комил армағони** (яъне савғот ва воридоти) **ҷаҳони куфр донист; Ҷароки решаҳои он миёни ҳуди мусалмонон дар садаҳои нахустини Исломи қобили радёбӣ аст** (мисли тасвибгароён ки дар қарни дувум ва сеум пайдо шуданд;

Ваҳдати меъёри шинохт; Мункирон

Яъне назари чунин гаройишҳои фикрӣ ғалате дар гузашта, миёни худ мусалмонон вучуд доштааст. Дар инҷо устозунал Мансур бо як нигариши амиқ ва мунсифона меҳодад бифармояд ки мумкин аст ин тақассургарой, ҳамон андоза ки аз нуфузи фикрии кофирон дар ҷаҳони Ислом нашъат гирифта бошад, аз гаройишҳои фикрии ғалати худ мусалмонон дар қарнҳои гузашта ношӣ шуда бошад. Лизо мефармояд:)

ва ташобеҳи онҳо бо якдигар лузуман ба маънои иртиботи онҳо бо ҳам нест (чун гоҳе мумкин аст байни инсонҳои мухталифе ки иртиботи хосе бо ҳам надоранд ва ҳатто якдигарро намениносанд, мушобеатҳое пайдо шавад; Бо таваҷҷуҳ ба инки ба ҳар ҳол дар асл инсоният, шабеҳи ҳаманд ва ғаройиз ва табиъатҳои яқсоне доранд ва ин ғаройиз ва табиъатҳои яқсон агар бо як омили хориҷӣ мисли дин кантрол ва ҳидоят нашавад, рӯйқардҳои мушобеҳиро миёни инсонҳо иқтизо мекунад. Ин нуктаи зарифе аст ки устозунал Мансур бо адолат ва инсофи махсус ба ҳудаф ки дар ҷо ҷои ин китоб дида мешавад, ба он таваҷҷуҳ медиҳад, бар ҳилофи мавзъиғирии қасоне ки ҳар мушкилро дар байни мусалмонон мушоҳида мекунад бидуни таъаммул, бар гардани кофирон меандозанд ва тавре сухан мезананд ки гӯё мусалмонон фариштаанд ва ҳеҷ нақше дар мушкилоти худ надоштаанд. Ба ҳар ҳол, эшон бар ҳилофи ин қабил афроди кӯтоҳбин ва содда, нақши мусалмононро камтар аз нақши кофирон намедонад ва тақассургароиро гаройишӣ муштарак миёни онҳо ва кофирон қаламдод мекунад ва дар таъйиди ин мавзӯӣ, мисли ҳамеша оёте аз Қуръонро шоҳид меоварад ва мегӯяд:); **Чунонки Худованд фармудааст:** ﴿يُضَاهِيُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ﴾¹ <<Монанди сухани қасонери мегӯянд ки пештар кофир шуданд>> **Ва фармудааст:** ﴿كَذَلِكَ﴾ <<Ин гуна гуфтанд қасоне ки пеш аз инон буданд монанди гуфторашон, дилҳояшон шабеҳи ҳам аст>>!

(Дар ниҳоят, устозунал Мансур як бори дигар баҳси худро дар ин боб ҷамъбандӣ мекунад ва ба унвони натиҷагирӣ мефармояд:)

Ба ҳар ҳол, ончи мусаллам аст ин аст ки ҳақ, вучудӣ воҳид ва мушаххас аст ва қобилияти таъаддуд ва тақассур надорад ва аз ин рӯ, шинохти воҳидеро иқтизо мекунад ва меъёри воҳидеро металабад. (Баҳсе ки то инҷо шуд, дарбоари ин буд ки аввалан меъёри шинохт барои шинохти

1 . Тавба/30.

2 . Бақар/118.

Ваҳдати меъёри шинохт; Мункирон

ҳар чизе аз ҷумла Ислом, зарурат дорад ва сонияи меъёри шинохт дорой
ваҳдат ва ягонагӣ аст ва ба ҳеҷ вачҳ наметавонад мутаъаддид бошад.

والسّلام عليكم و رحمت الله)

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислом»
ошно шавед.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизахӯллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Литол мазҳаб
боло

Саҳифаи фејбуки
пайгоҳ

Саҳифаи гугл-плюс
пайгоҳ

Саҳифаи канали
телеграми пайгоҳ